

VAN WIEG TOT GRAF

In deze rubriek vertellen we het verhaal van een overleden regiogenoot. Is er iemand die niet vergeten mag worden? Laat het ons weten: hc.wiegotgraf@ad.nl

Fien was gelukkig getrouwd en later gelukkig gescheiden

Fien zorgde voor harmonie. Als maatschappelijk werkster op Scheveningen en als buurvrouw aan de Goudsbloemlaan. Zelfs de echtscheiding deed ze eensgezind.

Nicolette van der Werff

Fien Aleman (26 mei 1945 – 18 januari 2024) kon tekenen. Een talent waar geen droog brood mee te verdienen viel, dacht haar vader, een Schiedamse aannemer die haar aanmoedigde een praktisch vak te kiezen. Fien nam zijn advies ter harte maar schreef zich ook in bij de 'Famous Artists School'. Destijds een famous kunst correspondentie-instituut, opgericht door de Amerikaanse schilder Norman Rockwell, waar men via de post kon leren schilderen en tekenen. Fien stuurde haar werk naar docenten die de gemaakte opdrachten analyseerden, verbeterden en weer retour stuurden. Vanwege de goede beoordelingen die ze kreeg, betaalden haar ouders het lesgeld en het materiaal.

Museumdirecteur en televisiepresentator Pierre Jansen had Fien, na het zien van haar schooltekeningen, uitgenodigd voor een kunstklas waar Fien met veel plezier naartoe ging. Van beroep werd ze echter verpleegster. Na haar opleiding in Schiedam werkte ze in de psychiatrie. Bij de bekende zenuwarts Bastiaans in Endegeest. De Leidse hoogleraar baarde opzien met zijn lsd-therapie die hij toepaste om patiënten met een groot oorlogstrauma te kunnen helpen.

Sociale Academie

Fien leerde in Endegeest haar man kennen. Hij was een verpleger met linkse sympathieën waardoor Fien ook politiek actief werd en, naast haar werk in de psychiatrie, naar de Sociale Academie ging. Een baan als maatschappelijk werkster bracht haar naar Den Haag. Na een periode in de Schilderswijk te hebben gewoond, kochten Fien en haar man een bovenwoning aan de Goudsbloemlaan waar ze met hun pasgeboren zoon gingen wonen. Fien was kostwinner en zou met heel veel plezier, 30 jaar lang, maatschappelijk werkster op Scheveningen zijn.

Fien had het, met een baan en een gezin, te druk voor de politiek gekregen maar ze was nog steeds idealistisch. Ze was blij om in een buurt met kleine winkeltjes te wonen want zo ging het zuurverdiende geld niet

Fien Aleman (1945-2024)

▲ Fien, met broer Sijmen, bracht op het Lange Voorhout regelmatig haar werk aan de man. PRIVÉFOTOS

▲ Fien leerde in Endegeest haar man Henk kennen. Na de scheiding gingen ze nog altijd één keer per jaar samen op vakantie.

► Als de kinderen buitenspeelden zorgde ze voor soep met Tuc

naar anonieme aandeelhouders van grote winkelketens maar naar Haagse families. Ze zorgde voor eenheid in haar straat. Als de kinderen buiten speelden, zette ze een stoel op de stoep en zorgde ze, als burens erbij kwamen zitten, voor soep met Tuc. Soep-op-de-Stoep zou in de Goudsbloemlaan een traditie worden.

Duindorp

Als maatschappelijk werkster was de sociale Fien volkomen op haar plek. Duindorp was haar werkterrein en dankzij korte lijnen met huisartsen, wijkverpleging en politie kon ze veel betekenen. De vele renovaties in de wijk bezorgden haar veel werk.

Oudere mensen die een douche kregen, moest ze overtuigen deze niet als bergkast te gebruiken. En toen de met riet geïsoleerde plafonds vervangen werden door moderne exemplaren bleken die nieuwe plafonds minder goed in het dempen van geluid te zijn. Burenruzies waren plots schering en inslag. Het duurde even voordat de hechte Scheveningse wijk gewend was aan de nieuwe decibellen van de burens.

Fiens eigen privéleven was harmonieus. De echtscheiding van Henk werd gezamenlijk met een kaartje bij vrienden aangekondigd. 'Gelukkig getrouwd en gelukkig gescheiden', schreven ze. Eén keer per jaar gingen

ze nog samen op vakantie want ze deelden behalve hun zoon, die inmiddels volwassen was, een grote liefde voor de natuur. Fien nam dan haar aquarelkwesten mee en Henk het materiaal dat hij nodig had om zijn museale keververzameling uit te breiden.

Fien hield van haar werk maar vond het lastig dat het steeds bureaucratischer werd. Van een telefoontje naar een wijkagent, met wie ze even snel kon overleggen, werd het een verplichte vergadering over meerdere schijven met protocollen. Mede daardoor greep Fien op haar zestigste de kans om met vervroegd pensioen te gaan. Er was immers nog een grote liefde die haar trok.

Fien wilde de tijd hebben om te tekenen en schilderen. Ze maakte talloze werken die bij vrienden en burens aan de muur kwamen te hangen. Ze gaf schilderles aan buurkinderen en exposeerde met enige regelmaat. De ziekte van Parkinson gooide echter roet in het eten. Haar gezondheid ging in zeven jaar met stappen achteruit. Verhuizen was noodzaak. Het afscheid van haar huis, en vooral van haar straat, deed pijn. Ze had er veertig jaar gewoond en ze wist dat ze belangrijk was geweest voor de saamhorigheid.

Op een door haar zelf gekozen moment, en in het bijzijn van haar zoon en ex-man, overleed de Haagse schilderes Fien Aleman op 78-jarige leeftijd. Behalve familie en vrienden bracht de hele straat, en menige winkelier, haar een laatste groet.